

Als de jaren gaan tellen: voor de VOORJAGER.....

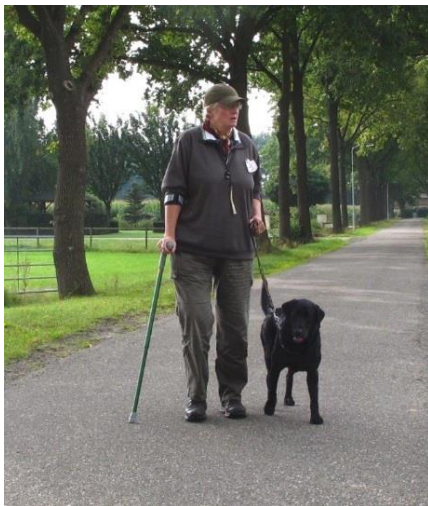
Het werken met onze jachthonden is een hobby. We beleven er plezier aan, lopen wedstrijden, en ontmoeten gelijk gestemde voorjagers. Jaar in – jaar uit – kom je vaak dezelfde voorjagers tegen in het veld en na enkele jaren zie je dat ze weer deelnemen met een jonge hond in de Starters klasse. Een mooi C-diploma is dan weer een top beloning..

Perfect.

Zo hoort het te gaan. Maar.... na het passeren van de 60 is alles niet meer zo vanzelfsprekend. Op een gegeven moment zeggen velen: dit is mijn laatste hond en dat kan het moment zijn dat je wat rustiger meedoet aan proeven en evenementen en de waardering voor je viervoeter wordt vaak nog groter. Sentiment??

Het kan verkeren.

Echter... in ons geval kwam er een afschuwelijke en verdrietige kink in de kabel. Het betrof onze jonge Labrador Harry. Zeer veelbelovend. In Amerika gekocht op zijn top afstamming. Na enkele jaren intensieve training met deze mooie reu het wedstrijd circuit in. Perfecte resultaten, dat beloofde veel voor de komende jaren.

Als deze hond dan in een keer door een zeer noodlottig ongeval uit je leven weggerukt wordt, staat alles helemaal stil. Verdriet voert de boventoon en wat je hobby betreft, sta je in een keer aan de zijlijn.

Je eerste reactie is om er helemaal mee te stoppen. Maar dat is heel rigoureuus. Geen training meer, geen leuke dagen meer met wedstrijden, geen gezellige praatjes, want je ligt er helemaal uit.

Op Facebook honderden reacties, meelevend en welgemeend. Maar daar krijg je je hond niet mee terug. In ons geval ook veel steun en troost uit Amerika.

De woorden “There never will be another Harry” spoken door je hoofd.

Afhaken of doorgaan??!! Wijze voorjagers, veel Pro's uit Amerika adviseerden meteen, neem een “Partly trained dog!”.(gedeeltelijk afgerichte jachthond) .

Ja dat is ook wat. Je hele leven ben je altijd met een puppy gestart om die te trainen voor het grote werk!

En nu... een hond die door een ander getraind is?? In ons geval helemaal moeilijk. Want je wilt toch “voelen” wat je koopt. Immers je bent bezig met een Labrador uit Amerika. Dan maar heel goed naar de stamboom kijken. Tja, typisch Amerikaans. Staat vol met kampioenen.

Maar door de jaren heen heb je wel een voorkeur gekregen voor de éne kampioen en niet voor de ándere kampioen.

Keuze gemaakt: een jonge zwarte Labrador reu, gedeeltelijk getraind en hij woont in Texas. In ons geval geldt vanwege de grote afstand: als je de reis onderneemt is er geen weg terug. Maar de correspondentie met de fokker Jason was zo open en zo eerlijk. Alle vragen beantwoord, alle gezondheidscertificaten ontvangen, foto's, een filmpje en dan wordt je steeds enthousiaster. Het verdriet ebt wat weg.

Je zou bijna het idee krijgen van een adoptie uit Verweggistan.

Buzz

Nu is onze jonge “Buzz” alweer een maand of 5 in Nederland. Wat hij in USA geleerd heeft? Niet veel. Maar wat is dat een groot voordeel.

Het woord “volgen aan de lijn” staat niet in zijn woordenboek, afliggen komt in USA ook niet voor.

Maar het allerbelangrijkste is dat we wéér werken met honden, wéér het veld in gaan en er wéér bijhoren. Wat is het heerlijk om met een hond van deze leeftijd te werken en geen roofoefening te plegen op een puppy!

Resumé: op een iets gevorderde leeftijd een gedeeltelijk getrainde hond overnemen – (lees : kopen) - van een particulier of trainer is toch niet zo verkeerd als sommigen denken.

Want als je de tweede helft van de 60 nadert!! en nog helemaal met een pup moet gaan beginnen, dan ben je toch ruim 18 maanden verder voor je weer ergens aan deel gaat nemen! En wat is er fijner dan s-morgens de fiets te pakken en met woef een lekkere fietstocht te maken. Daar moet je met een puppy weer 12 maanden op wachten.

Klik klik

Natuurlijk eerst goed naar de hond gaan kijken, is de klik er! en zie je er zelf toekomst in. In goed overleg is een voorstel om de hond een week proeftijd geven, is helemaal geen uitzondering.

Tja, de kinderziektes van puppies sla je over, en vaak kun je na een half jaar al weer starten.

Een overname van een hond hoeft niet altijd een commerciële deal te zijn. Het kan ook dat een voorjager niet langer in de mogelijkheid is een hond te houden en daar een goed huis voor zoekt. Het probleem van eventuele verkoop van de hond kan immers ook bij de voorjager liggen: gezondheid, kleinere behuizing, vertrek naar buitenland enz. Maar het kan ook dat de voorjager de klik mist en de hond nooit op een door hem gewenst niveau kan krijgen.

En ben je serieus op zoek naar een hond, maak je wensen kenbaar op de bewuste Facebook site. Je weet maar nooit.

Er kunnen toppers tussen zitten, maar ook nu geldt weer : de klik tussen de nieuwe baas en de hond staan voorop. Dan komt de rest vanzelf.

Je haalt er immers uit, wat je er zelf instopt!

Ook Nederland heeft zo een mogelijkheid

Op Facebook heb ik een rubriek gezien die hier van toepassing kan zijn: **“Herplaatsing Jachthonden.”** Als we ervan uitgaan dat iemand zijn hond niet “zomaar” wegdoet, is dit een perfecte plek om 2 partijen bij elkaar te brengen.

(Sommige lezers vinden het dan nodig om er negatieve uitlatingen over te doen. Niet correct om zo te handelen.)

<https://www.entryexpress.net/loggedin/classifieds.aspx?id=6>

Henny M. Schoor

Soest

In USA is een zeer overzichtelijke site voor **“Started and trained dogs”**. Compleet met prijzen, stamboom, hoogte van opleiding enz. en ook vaak de reden waarom men de hond aanbiedt.

De moeite waard om even te snuffelen.

Een bredere oriëntatie kan nooit geen kwaad.